

שיחת השבוע

ערב שבת-קודש הגדול
פרשת צו

הגיליון השבועי לכל יהודי 900

י"א בניסן התשס"ד
(2.4.04)

יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד — המרכז ת"ד 14 כפר חב"ד 72915, טל' 03-9607588 • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

אלף 'טנקי מצוות'

יום שישי, י"א בניסן, יום-הולדתו של הרבי מליובאוויטש, הוכרז יום של הגברת הפעילות להפצת היהדות ולזיכוי הרבים במצוות. ביום זה ייטלו אלפי חסידי חב"ד פסק-זמן מההכנות לפסח ויפעילו אלף 'טנקי מצוות' שיגיעו לכל נקודה ברחבי הארץ, יניחו תפילין עם יהודים, יחלקו נרות שבת לנשים, יפיצו עלוני הסברה על החג וכיוצא באלה. המבצע הארצי מאורגן על-ידי צעירי-חב"ד.

ערוכים לחג

בתי-חב"ד ברחבי הארץ מחלקים לקראת חג-הפסח יותר ממאה-אלף תבילות מזון — מצות, יין ומצרכי מזון בסיסיים — למשפחות נזקקות. השנה מתקיימים כמאתיים סדרים ציבוריים, שבהם ישתתפו בע"ה כשלושים אלף איש, מכל שכבות הציבור, המבקשים לחגוג את ליל-הסדר בצוותא, באווירה שמחה ומאחדת. פרטים והרשמה בטל' 1-700-700952.

בפסח שמחים בחברון

המוני-בית-ישראל עולים לחברון בימי חול-המועד פסח. בימים רביעי וחמישי תהיה מערת המכפלה כולה פתוחה כל היום, ויתקיימו אירועים עם מיטב אמני הזמר החסידי. כל האירועים, הדרכים והסיורים מאובטחים על-ידי כוחות הביטחון. טל' 1-800-400-456.

'שיחת-השבוע' לביתך

גיליון שיחת השבוע מופץ בכמתיים אלף עותקים מדי שבוע בשבוע. הוא מחולק בעיקר בבתי-הכנסת, אך אפשר גם להיות מנוי ולקבלו ישירות הביתה בדואר. דמי מינוי לשנה: 110 ש"ח. בתי-כנסת שאינם מקבלים את הגיליון באמצעות בתי-חב"ד, יכולים אף הם לקבלו בדואר במחיר העלות. טל' 03-9607588.

זמני השבוע

ויחוללם ת"א חיפה בארבע אילת נזירוק

כניסת השבת	5:24	5:39	5:31	5:41	5:36	6:04
צאת השבת	6:37	6:39	6:39	6:39	6:37	7:03

פקס: 03-9606169
אינטרנט: www.chabad.org.il
דואר אלקטרוני: chabad@chabad.org.il

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות
נא לשמור על קדושת הגיליון

לאתר את 'הבן החמישי'

משימת דורנו היא לאתר את 'הבן החמישי', להגיע אל היהודים הנידחים, להזכיר להם שגם הם בנים לעם-ישראל, ולהשיבם אל חיקה של המסורת היהודית

בהגדה של פסח אנחנו מוצאים את 'ארבעת הבנים': חכם, רשע, תם, ושאינו-יודע-לשואל. ארבעת הבנים הללו מייצגים ארבעה טיפוסים של יהודים, והתורה מנחה אותנו להעביר את מסורת האבות ואת סיפור יציאת מצרים לכל בן ובן על-פי מושגיו ושפתו.

הרבי מליובאוויטש הוסיף, שבדורות האחרונים נוצר טיפוס חדש של יהודי, בבחינת 'בן חמישי'. ארבעת הבנים, מהחכם ועד זה שאינו יודע לשואל, יש להם בכל-זאת דבר משותף — הם מתכנסים ויושבים יחדיו אל שולחן-ה'סדר' וחוגגים את הפסח. אולם 'הבן החמישי' שנתרחק כל-כך מהמסורת היהודית, עד שאפילו אינו חש צורך לבוא ולהשתתף ב'סדר'. בשעה שהעם היהודי לתפוצותיו חוגג את ליל-הסדר, משוטט 'הבן החמישי' אי-שם בעולם, ואינו מתעניין כלל בליל-הסדר ובמסורת האבות.

משימת דורנו, אמר הרבי, היא לאתר את 'הבן החמישי', להגיע אל היהודים הללו, להזכיר להם שגם הם בנים לעם-ישראל, ולהשיבם אל שולחן הסדר ואל חיקה של המסורת היהודית.

בלי מחיצות

אמרה זו משקפת להפליא את מנהיגותו של הרבי. הוא מעולם לא חשב במונחים כיתתיים וקהילתיים, אלא לנגד עיניו עמד כלל-ישראל כולו. כמו הרועה הראשון של עם-ישראל, משה רבנו, שהלך לחפש את השה האובד שנטש את העדר, כך עסק הרבי בחיפוש הנשמות היהודיות היקרות שתעו בדרכי החיים ובחילוץן מאיומי הטמיעה וההתבוללות.

הרבי לימד אותנו להביט על כל יהודי כעל אח אהוב, בלי מחיצות. גם היהודי שלמראית-עין התרחק מערכי היהדות, יש בו נשמה יהודית יקרה. האבק החיצוני אינו צריך לבלבל אותנו. תחת המעטה החיצוני טמון יהלום יקר.

יום זכאי

יום שישי, י"א בניסן, הוא היום שבו (לפני 102

שנים) ירדה לעולם נשמתו הגדולה של הרבי, ועל-כן זה יום זכאי. על ערכו של יום-הולדתו אצל צדיק אפשר ללמוד מדברי חז"ל, שהמן הרשע בחר בחודש אדר לביצוע מזימתו, משום שבחודש זה מת משה רבנו, והוא סבר שזה חודש רע לישראל; אולם טעותו הייתה, שלא ידע שבחודש זה גם נולד משה רבנו, ו'גדול יום הלידה שהוא מכפר על יום המיתה'. וכך, בזכות יום-הולדתו של משה רבנו, שחל בחודש אדר, נהפך החודש כולו לחודש של ברכה ומזל לעם-ישראל בכל הדורות.

אף אנו, בני דורנו, שזכה לאורו הגדול של הרבי, שנהנה מאור תורתו, מעצותיו הקולעות, מהדרכתו המדויקת, משפע ברכותיו ומהנהגתו הכבירה, ראוי לנו להודות לה' על ששתל בתוכנו נשמה כבירה זו. זה יום להגברת אהבת-ישראל, להפצת היהדות, לזיכוי הרבים במצוות, ובעיקר — להתחזקות במשאת-נפשו העיקרית של הרבי — ציפייה לגאולה האמיתית והשלמה על-ידי משיח-צדקנו.

ויהי-רצון שחודש ניסן, חודש הברכה והמזל של עם-ישראל, יהיה גם חודש הגאולה האמיתית והשלמה, כפי שהבטיחנונו חז"ל: "בניסן נגאלו — בניסן עתידים ליגאל".

איך מגיעים להשראת השכינה

הבריאה. לכן היא קשורה ביום השמיני. כידוע, המספר שמונה מייצג את האור האלוקי שלמעלה מהבריאה.

לא 'לחם חסד'

עם זה, הקב"ה לא רוצה שנקבל התגלות אלוקית נפלאה זו חנם, שכן מתנת-חנים נחשבת 'לחם בושח', דבר שמקבלים ללא עמל, כביכול, ללא הצדקה. לכן נדרש שגם ביום השמיני תהיה עבודה של עם-ישראל.

על-כן אמר משה רבנו לאהרון ולבניו: "זה הדבר אשר ציווה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה'", וכפי שרש"י מפרש, שעל-ידי הקרבנות והעבודה ביום השמיני "תשרה שכינה בכם". אולם ההבדל הוא, שבשבעת ימי המילואים הייתה ההתגלות האלוקית מוגבלת לפי ערך העבודה, ואילו ביום השמיני נדרשה העבודה של הנבראים רק כדי שהשראת השכינה לא תהיה בבחינת 'לחם חסד', אבל ההתגלות האלוקית איננה מוגבלת לרמת העבודה, אלא זו התגלות אין-סופית שבאה מלמעלה.

(לקוטי שיחות כרך כב, עמ' 18; כרך ז, עמ' 237)

השראת השכינה במלוא משמעותה ועוצמתה.

בהשראת השכינה כמה דרגות, ובכללות הן שתיים: (א) גילוי שכינה שבא על-ידי עבודת האדם, וממילא הגילוי מוגבל לרמת העבודה. ובכללות, זה גילוי אלוקי מוגבל ומצומצם; (ב) השראת השכינה שבאה מלמעלה, כהתגלות אלוקית שאינה תוצאה של עבודת האדם. זו התגלות של דרגה אלוקית שעבודת הנבראים אינה מסוגלת להגיע אליה, וממילא היא אין-סופית ובלתי-מוגבלת.

למעלה מגדרי הבריאה

הקמת המשכן בשבעת ימי המילואים הייתה ההכנה והעבודה של הנבראים לגילוי השכינה במשכן, והיא אכן הביאה את גילוי השכינה, אבל זה גילוי המוגבל בתוך גדרי הבריאה (ולכן הוא קשור בשבעת ימי המילואים, כנגד **שבעת ימי הבריאה**).

אולם ביום השמיני באה ההתגלות האלוקית מלמעלה, לא מכוח עבודת הנבראים. זו השראת השכינה במובנה האמיתי — השראה אלוקית בלתי-מוגבלת, שלמעלה מגדרי

בסוף פרשתנו מסופר על שבעת ימי המילואים, שבהם הכינו את המשכן לעבודת-הקודש. מדי יום ביומו הקים משה רבנו את המשכן והקריב את הקרבנות. ובכל-זאת אמרו חז"ל, ש"כל שבעת ימי המילואים... לא שרתה בו שכינה", ורק ביום השמיני שרתה השכינה, כפי שמספרת התורה — "ויהי ביום השמיני... וירא כבוד ה' אל כל העם".

נשאלת השאלה: איך אפשר לומר שכל שבעת ימים לא שרתה במשכן השכינה, והלוא הקריבו אז קרבנות, שעליהם נאמר "ריח ניחוח לה", ובפרט שאלה היו קרבנות של חנוכת המזבח; כיצד ייתכן אפוא שהקרבנות שהוקרבו כל שבעת הימים לא הביאו את השראת השכינה במשכן?

שתי דרגות

אלא ברור שגם בשבעת ימי המילואים היה גילוי השכינה, ועם זה, לעומת השראת השכינה שהייתה ביום השמיני, אין הראשונה נחשבת בבחינת גילוי שכינה, מכיוון שהיא מייצגת התגלות מוגבלת של השכינה ואין זו

מן המעייין

נושא השבוע: חג-הפסח

אמרת השבוע

לדעת מה לבקש

כאשר התחיל הרבי מליובאוויטש לשגר שלוחים לקהילות ישראל ברחבי תבל, היה הדבר בגדר רעיון חדשני ומהפכני, ולעיתים גם לחסירי חב"ד היה קשה להשלים עם הרעיון שיצטרכו לנדוד למרחקים ולעזוב את הסביבה שבה גדלו. באותן שנים נדרש הרבי להסביר את החשיבות והזכות של היציאה לשליחות.

פעם אחת ביקש הרבי לשלוח זוג צעיר לשליחות. הבעל כתב לרבי שהואיל והוא חולה וחלש, הוא מבקש שהרבי יפטור אותו מהשליחות.

השיב לו הרבי: "אני חשבתי שתכתוב את ההפך — הואיל ועליי למלא את השליחות, ומכיוון שחולשתי מקשה עליי לעשות זאת, אני מבקש ברכה שיהיה לי כוח למלא את השליחות המוטלת עליי".

משום שכבר אין לו ממי ללוות ולשאול...

הגדות חדשות

שאלו את רבי נפתלי מרופשיץ: מדוע מדפיסים בכל שנה הגדות חדשות? השיב: מפני שהרשע של השנה שעברה הוא כבר בבחינת צדיק לעומת הרשעים של השנה...

לספר ולהאיר

"מצווה עלינו לספר ביציאת מצרים". "לספר" — תרתי משמע: מלשון סיפור ומלשון "אבן ספיר", אבן מאירה. על-ידי שנספר ונדבר בענייני יציאת מצרים, נאיר את הארה האלוקית שנתגלת בחג-הפסח הראשון.

(אור תורה)

לנאול בכוח

"בחוקי-י הוציאנו ה' ממצרים". היציאה ממצרים בחוק הייתה מכוונת גם לאלה מבני-ישראל שרצו להישאר במצרים, והקב"ה הוציאם משם על-כורחם. גם בימינו הקב"ה מוציא אותנו לעיתים על-כורחנו ממקומות שאנו רוצים להיכנס אליהם.

(שיחות-קודש)

החמץ שבלב

רבי ישראל מוויז'ניץ הלך עם שמשו לבדיקת חמץ. לפתע נעצר, פתח את מעילו ואמר: "דע שעיקר החמץ הוא החמץ שבלב, בדיוק כאן".

שם לא היה נגאל

"דשע מה הוא אומר... ואף אתה הקהה את שיניו ואמור לו, בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים. לי ולא לו, אילו היה שם, לא היה נגאל" (מתוך ההגדה). רק "שם", במצרים, קודם שניתנה התורה, לא היה הרשע ראוי להיגאל, אך בגאולה העתידה עתידים גם הרשעים להיגאל, כי גם הם יעשו תשובה, ושום יהודי לא יישאר בגלות.

(לקוטי שיחות)

עני עם כל הבנים

רבי דוד מטולנה היה אומר בדרך הלצה: עני כולל בתוכו את כל ארבעת הבנים של ההגדה — הוא חכם, שכן "לא לחכמים לחם"; הוא רשע, משום "לווה רשע ולא ישלם"; הוא תם, שכן אצלו "תם הכסף"; ושאינו יודע לשאול,

שליחויות עלומות

את הסיפור שלהלן סיפר הרב החסיד משה וייס מירושלים (מחנותו של האדמו"ר מקלויזנבורג):

אשוויץ היה הגדול והאיום מכל מחנות-ההשמדה. קרוב לשני מיליון יהודים מצאו בו את מותם. במקום נורא זה זכיתי לפגוש את מי שלימים היה מחותני, האדמו"ר מקלויזנבורג. דווקא במקום חשוך ואפל זה זרהה דמותו המיוחדת.

לאחר ימים של עינוי והשפלה באשוויץ, צורפתי לגדוד עובדי-כפייה, שנשלחו לוורשה לפנות את הריסות הגטו המופצץ והחרב. הועמסנו כבהמות על קרונות-משא, עייפים, רעבים וצמאים. שוב פגשתי בקרון את האדמו"ר.

לאחר שמשימתנו שם הושלמה, הובלנו למחנה-הריכוז בדכאו. גם הפעם זכיתי להיות ב'סלקציה' אחת עם האדמו"ר, עם הקבוצה שנשלחה למחנה-השבויים ועובדי-הכפייה במיהלדורף, על אדמת גרמניה. שם עברו עלינו עוד תשעה חודשי דיכוי וייסורים.

ביום שני, י"ז באייר תש"ה, זכינו סוף-סוף, לרגע השחרור המיוחל. באותו יום הסייעו אותנו הגרמנים ימ"ש ברכבת הלוך ושוב, הלוך ושוב, עד שלפתע עצרו אי-שם בקרבת הכפר טונסיג. פתאום הסתלקו הגרמנים בבהלה ונעלמו. ממרחק הבחנו בחיילי הצבא האמריקני קרבים ובאים.

האדמו"ר איבד בשואה את זוגתו הרבנית ואת כל אחד-עשר ילדיו הי"ד. ובכל-זאת התגבר כארי, וכבר באותו יום קם והחל להנהיג את הניצולים ששרדו מהתופת. הדבר הראשון שבער בעצמותיו היה לעשות 'חסד של אמת' עם המתים הרבים ולהביאם לקבר ישראל.

ביום השחרור, כאשר הנאצים טלטלו אותנו הלוך ושוב ברכבת, הבחין האדמו"ר בגוויות המוטלות בצידו הדרכים. רבים מהם נמנו עם מכרינו ממתנה מיהלדורף לסמוך. כעת מיהלדורף במפקדת המחנה וביקש מכוננית, לשם איסוף הגופות. קשה לתאר את גדלות-הנפש שנדרשה אז מאדם, כדי לטפל במתי-המצווה הרבים שהתגוללו בכל פינה. הוא הכשיר חלקה בבית-הקברות והביא את גופות הקדושים למנוחה נכונה בקבר ישראל.

ביעור החמץ שבלב

בעולם החסידי חג-הפסח הוא עולם שלם של עבודה רוחנית. יש ביעור חמץ רוחני, יציאת מצרים רוחנית, מצה ומרור רוחניים. כך מקבלים כל ענייני הפסח משמעות פנימית עמוקה. נביא כאן מבחר סיפורים המשקפים עולם מופלא זה.

כאשר רבנו הזקן בעל ה'תניא' חזר מנסיעתו הראשונה לרבו, המגיד ממזריטש, לא אכל דבר ב"ג בניסן, כי היה טרוד בהכנות לבדיקת חמץ, לוודא שכל הכוונות שקיבל מרבו יושמו אצלו בבדיקה בפועל. הבדיקה עצמה נמשכה כל הלילה, וזאת, בשעה שלא היה לו אז יותר מחדר אחד (ספר השיחות תרצ"ו עמ' 265).

אדמו"ר הרשב"ב מליובאוויטש היה קם בערב פסח שעתיים וחצי אחרי חצות הלילה, ולומד בספרי קבלה — עץ חיים ופרי עץ חיים — בענייני החג (ספר השיחות תש"ב עמ' 86).

לזה ייקרא חינוך

סיפר כ"ק אדמו"ר הרשב"ב מליובאוויטש: "כשהייתי ילד בן עשר, תפרו לי לכבוד חג-הפסח חליפה חדשה ונעליים חדשות. בערב פסח, אחרי שריפת חמץ ואפיית מצות-מצווה, עסקתי בהסרת החותמות מעל בקבוקי היין. עשיתי זאת בחדרו של אבי (הרבי רש"ב), וזוהרתי שלא ללכלך את בגדי, ובעיקר שלא לפגום בברק הנעליים החדשות.

"אבי הכיר במהלך מחשבותיי ואמר לי: 'בתורת החסידות מוסבר משל משר היושב ליד שולחנו הערוך בכל מיני מעדנים, ותחת השולחן עומד הכלב ומכרסם עצמות. הייתכן שהשר ירד מכיסאו וייתשב מתחת לשולחן לכרסם עצמות?' הדברים השפיעו עליי, והתביישתי להסתכל עוד בבגדי החדשים". וסיים הרבי: "לזה ייקרא חינוך!" (ספר השיחות תש"ג עמ' 74).

בנו של המגיד ממזריטש כונה 'המלאך', משום שהיה איש רוחני בתכלית. את הסדר היה עורך לבדו. פעם אחת, לאחר אכילת האפיקומן, שלח המגיד את משמשו לראות היכן עומד 'המלאך' בסדר. חזר השליח ואמר שהוא עסוק באמירת "הא, הא" ("הא לחמא עניא"). שלחו המגיד שוב לומר לו שצריך לאכול כזית מצה, והוא בשלו: "הא, הא". מסר לו המשרת את דברי אביו, אך ללא הועיל. אמר המגיד: נשמה בגוף צריכה לאכול מצה, אבל נשמה בלי גוף...

אמירת ההגדה בתמימות

נהוג שב'חץ' שוברים את המצה האמצעית לשתיים. את החלק הקטן משאירים ואת החלק הגדול מניחים ל'אפיקומן'. בסדר בבית אדמו"ר ה'צמח-צדק', מדד אחד המסובים את המצה, כדי לדעת איזה מהחצאים גדול יותר, כדי להניחו ל'אפיקומן'. נענה הרבי: "גדול שצריכים למדוד אותו — הקטן גדול ממנו" (ספר השיחות תש"ב עמ' 86).

אמר כ"ק אדמו"ר מהר"ש מליובאוויטש: בחג-הפסח אפשר לעלות על העגלה. מה שאיש פשוט יכול לפעול על-ידי אמירת ההגדה מתוך תמימות, לא יפעל 'משכיל' ו'עובד' בעבודה גדולה. משרתו של הרבי, ר' נחמן, סיפר את הדברים לבן הרבי, הרשב"ב. ר' נחמן היה בעל-התפעלות, ובעת סיפורו זלגו עיניו דמעות (ספר השיחות תרצ"ו עמ' 321).

הרבי מהר"ש היה נוהג לשאול את ארבע הקושיות, ולפני-כן היה אומר "אבא, אשאל אותך ארבע קושיות". פעם אחת ישב אצלו בסדר יהודי אחד שלא היה חסיד גמור, וכאשר שמע את הרבי אומר "אבא, אשאל אותך ארבע קושיות" התחיל לרעוד מפחד (ספר השיחות תרצ"ו עמ' 324).

מליובאוויטש, ובמרוצת הזמן אף זכה לתואר 'שגרירו הנווד של הרבי'. הרב גליק יצא ובה בטרקליני מלכים ושועי-אריץ.

מכיוון ששם-נעוריה של רעייתי הוא גליק, התעניינתי במוצאו של הרב גליק. נודע לי כי הוא יליד וינה. ידעתי כי וינה הייתה מלאה חכמים

חלפו שנים. השתדלתי להשכיר מליבי את מראות הזוועה של אותן שנים ולפתוח בחיים חדשים.

זה היה בערך בשנת תשכ"ה. ביקרנו בלונדון, אני ורעייתי, ושם שמענו על יהודי חשוב ובעל השפעה רבה, הרב אברהם-יצחק גליק שמו; חסיד חב"ד שפעל רבות בשליחות הרבי

וסופרים שרובם ממוצא גליציאני; ומאחר שגם רעייתי מוצאה מגליציה, החלטתי לברר אם יש בינינו קשר משפחתי.

נפגשתי עם הרב גליק. במהלך שיחתנו הזכיר כמה פעמים את הרבי מליובאוויטש. בכל פעם עשה זאת בחרדת-קודש עמוקה. ביקשתי ממנו לספר לי דבר-מה על הרבי, שהוא חרד כל-כך לשמו. הרב גליק חך רגע בדעתו ואז החל לספר:

"לפני זמן-מה קיבלתי שיחת טלפון ממזכירו של הרבי, הרב חודקוב. 'הרבי ביקש להטיל עליך שליחות מיוחדת', אמר לי המזכיר. 'בכפר קטן בגרמניה', אמר, 'לא-הרחק ממניכן, יש בית-עלמין קטן שבו קבורים קדושים וטהורים שרצחו הנאצים ימ"ש. בשל המצב ששרר אז, נקברו יהודים אלה בצמוד לבית-קברות נכרי, ומחיצה בלבד מבדילה בין אלה לאלה. עם הזמן גדל בית-הקברות הנכרי והתרחב, ונוצר מצב שבית-העלמין היהודי הוקף מכל עבריו בקברי נכרים. בינתיים נפלה גם המחיצה שגידרה אותו, ונמצא כי אותם קדושים יהודים קבורים עתה בתוך בית-קברות נכרי. עליך לנסוע לשם מיד, ליצור קשר עם הרשויות, ולדאוג לגדר את בית-החיים היהודי'.

"המזכיר לא המתין לתגובתי והוסיף לתת לי הוראות מפורטות. למשל, הוא אמר שעל הגדר להיות בנויה בטון וגובהה צריך להיות לא פחות משני מטרים. 'הרבי ביקש עוד, כי כאשר תסיים בהצלחה את השליחות, תצלם את בית-החיים מכל צידיו ותשלח את התמונות לכאן', הוסיף המזכיר. מובן שנסעתי לשם ופעלתי על-פי ההוראות שקיבלתי". עד כאן דברי הרב גליק.

כאשר סיפר לי את סיפורו, ישבתי קפוא על מקומי ולא יכולתי לנוע. התמונות שבו לרצד מול עיניי, וליבי החל לפעום בחוזקה. לא האמנתי למשמע אוזניי. בקושי רב הצלחתי להוציא את המילים מפי ובקול רועד שאלתי: "מה שם הכפר?"

הרב גליק הרהר קלות והשיב: "טונסיג". הייתי על סף עילפון.

הכרתי רבים מאותם קדושים שקברנו בטונסיג. אף אחד מהם לא היה חסיד ליובאוויטש. והנה, הרבי מליובאוויטש היושב בברוקלין אינו יכול לשבת במנוחה כאשר בכפר קטן בגרמניה נפלה המחיצה בין בית-החיים היהודי לבית-הקברות הנכרי!

מה אומר ומה אדבר? כעת הבנתי גם הבנתי את חרדת-הקודש שבה הזכיר הרב גליק את שמו של הרבי.

לגלות את היהדות דרך המטבח

רגע דילגתי מעל אחד השולחנות ופתאום אני עומד מול פניו המאירות של הרבי. הרבי חייך אליי חיוך טוב-לב ושם בידי דולר לצדקה. זה היה רגע בלתי-נשכח. חשבתי לעצמי כי זוהי תמצית סיפור חיי – תחושת המחנק, הדילוג והאור..."

עם השנים החל יוחנן לנהל חיי תורה ומצוות. הוא אף הצליח לסחוף אחריו את פייר אחיו (כעת דוד), קרדילוג בכיר בס' תומס הוספיטל בלונדון, שגם הוא כיום יהודי שומר תורה ומצוות.

שפים כהלכה

לפני כמה חודשים עלה עם אשתו וששת ילדיו לירושלים. הוא עומד עתה בראש 'בית-ספר לאמנות הבישול הכשר' בשכונת בית-רנן. זה בית-הספר הראשון בסוגו, שבוגריו, רובם חרדים, יסיימוהו בעוד כחצי שנה כשבידיהם תעודת שף מקצועי וגם תעודת מפקח כשרות מוסמך.

"הרבי שלח את שליחיו לכל קצות תבל, לדבר אל כל יהודי ויהודי בשפתו ולעורר בו את הניצוץ היהודי שבתוכו. הדיבור עמי היה ב...שפת האוכל", אומר יוחנן בחיוך גדול.

יוחנן: "אמרתי לעצמי: אני רוצה להיות חלק מזה"

היהודית. באותו רגע אמרתי לעצמי – אני רוצה להיות חלק מזה!"

הדילוג והאור

יוחנן החל לפצל את יומו בין אולם האירועים ובין התורה. מדי ערב חשב את ספסל ישיבת חב"ד בעיר. השלב הבא היה נסיעה לחצר הרבי מליובאוויטש. על המפגש הראשון עם הרבי מספר יוחנן: "זה היה לאחר תפילת ערבית. הרבי נשא דברי-תורה ולאחר מכן חילק לציבור שטרות לצדקה כ'שליחות-מצווה'. בית-המדרש היה מלא אלפי חסידים. הצפיפות הייתה קשה מאוד. חשתי שאני נמוח. בהחלטה של

סח הוא החג המשפחתי ביותר, וליל-הסדר הוא גם זמן שהמאכלים שעל השולחן ממלאים תפקיד מרכזי. סיפורו המיוחד של יוחנן למביאסי, שבחג-הפסח הזה יכריז לראשונה "לשנה הבאה בירושלים" בירושלים עצמה, מתקשר היטב לשולחן הסדר על שני היבטיו הנזכרים – המשפחתי והקולנירי.

יוחנן (34) נולד באיטליה, בן למשפחה יהודית מתבוללת ודור חמישי לשפים מומחים. כשהתבגר החליט להמשיך את אומנות אבותיו ופנה לטבחנות, בעוד אחיו הצעיר, פייר, פנה ללימודי רפואה. המשותף לשניהם, שהוריהם אפילו לא מלו אותם ושניהם לא ידעו דבר על יהדותם.

רוחניות באוכל

יוחנן למד טבחות בגרמניה, בבית-הספר הגדול באירופה ללימודי טבחות. לאחר שנעשה שף מקצועי, התגלגל בארצות אחרות, עד שלפני כחמש-עשרה שנה, החל לעבוד כשף ראשי באולם אירועים מפואר באנגליה. במקום עבודתו החדש הכיר את שליח חב"ד, שבין פעולותיו פיקח על הכשרות במקום. באמצעותו החל יוחנן להתוודע לכשרות, שהייתה זרה לו לחלוטין. מזה עברו לניהול שיחות-נפש ממושכות. כעבור זמן עבר יוחנן ברית-מילה.

הקשר עם השליח העמיק והלך, ושבת אחת הזמין לסעוד על שולחנו. האווירה הקדושה סביב שולחן השבת נגעה בנים חבוי בנפשו של יוחנן: "זה הקסים אותי מאוד ונגע בנקודה היהודית שבי. פתאום קלטתי שסעודה ומזון יכולים להיות בעלי משמעות רוחנית. הבנתי שהאוכל הוא רק אמצעי לקירוב לבבות וליצירת אווירה של קדושה בתוך המשפחה

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

מצוות ליל-הסדר

שאלה: מה הן המצוות העיקריות בליל-הסדר, וכיצד מקיימים אותן?

תשובה: במצוות ליל-הסדר חייבים כל בני-הבית: גברים ונשים, ילדים וילדות.

סיפור ביציאת מצרים: זו מצווה מן התורה ומקיימים אותה על-ידי קריאת ההגדה. יש לזכור, שחובתנו לספר לכל בני-הבית, ובפרט לילדים הרכים, את סיפור יציאת מצרים בשפתם (ולא להשכיבם לישון מיד לאחר 'מה נשתנה'...). אפשר להציע לילדים לשיר מדי פעם בפעם קטעים כלשהם (כגון: 'והיא שעמדה', 'דיינו', קטעים מ'הלל' ו'נשמת' ועוד), כדי לשתתף בסדר.

אכילת מצה: חובה לאכול מצה בליל-הסדר, ולכן מברכים: "אשר קידשנו במצותיו וציוונו על אכילת מצה". חייבים מן התורה לאכול 'מצה שמורה' – שהחל משלב הקצירה נשמרו החיטים והקמח מפני מגע עם מים. רבים מקפידים

לאכול בפסח מצה עבודת-יד, ובפרט בליל-הסדר.

יש לאכול לכל הפחות שיעור כזית (27 סמ"ק למנהג ארץ-ישראל. המינימום: כ-9 גרם מצת-מכונה וכ-11 גרם מצת-יד), ורצוי בתוך ארבע דקות. סדר העדיפויות למי שקשה לו לאכול מצה: כזית ל'מצה', כזית ל'אפיקומן' (זכור לקרבן הפסח, הנאכל בסוף הסעודה, על השובע), כזית ל'כורך', כזית נוסף ל'המוציא' וכזית נוסף לאפיקומן.

אכילת מרור: זכר ל'ומררו את חייהם' במצרים. משתמים בחסה ורצוי לקנות חסה נקייה מחרקים, שדי לשרותה לזמן-מה במי סבון ולשטפה במים. אם משתמים בחסה רגילה יש לנקותה היטב במעוד יום על-די נוזל לשיטפת כלים בליפה עדינה, ואחר-כך לבדקה באור. אוכלים 'מרור' פעם נוספת, כשהוא כרוך במצה. בעדות אשכנז אוכלים גם את השורש הקרוי 'חזרת', טחון. הכמות (יחד) בכל פעם – 19" גרם.

ארבע כוסות: מצווה לשתות בסדר ארבע כוסות יין (או מיץ-ענבים טבעי). כל כוס – 86 סמ"ק לפחות, ויש לשתות לפחות את רוב הכוס, ובבת-אחת.

קבוצת גפן - המבטחת המורשת של הציבור הדתי
חומלץ בכל פה!
 ביטוחי שיניים לכל המשפחה
 טיפולים מהיום להיום
 ללא קשר למצב הפה
 מאמינים בביטוח כהלכה
1800-39-33-39

רשת גני חב"ד
להתחיל את החיים ברגל ימין
 מאות גני-ילדים מעולים, בכל רחבי הארץ, ממתנינים לילדיכם מוקד ארצי (24 שעות ביממה):
1700 700 358

"שולחן שבת" עושה לכם שבת אחרת

שולחן השבת שלכם יראה אחרת עם הסדרה המופלאה

על כל פרשה שלוש-עשרה שיחות ורעיונות, עשירים וקולעים, בעלי מסר ומוסר-השכל, בשפה שווה לכל נפש. מעובדים מאוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש, המאיר את פרשיות התורה ואת מועדי ישראל באור מקורי ומיוחד

להשיג בחנויות הספרים המובחרות. להזמנות בכרטיס אשראי (ולא תוספת דמי משלוח): "זודאיקה", 120-704-700-1